

Ромънитъ въ Добруджа. — Военни новини. — Историческитъ права на България върху Добруджа. — Писмо отъ онопитъ при Прѣслава. — Руската офанзива. — Министритъ Пешевъ и Динчевъ въ Добруджа. — Мартирологъ на Добруджанскитъ първенци.

РОМЪНИТЪ ВЪ ДОБРУДЖА

Споредъ статистическитѣ данни, събрани по заповѣдъ на князь Черказки въ 1877 г., въ Тудчанския санджакъ : Манкалийската каза, които влизать въ предѣлитѣ а днешна сѣверна Добруджа, отъ 31,777 семейства съ 3784 съ били ромънски, или отъ около 158,000 жители само 18,920 — ромъни. Споредъ същата статистика, въ казитѣ : Манкалийска, Хърсовска, Мѣждийска и Килийска, не е имало нито единъ ромънъ. Споредъ статистиката на Бѣлочерковичъ, губернаторъ на Тудчанския санджакъ прѣзъ 1877 — 1878 г. ромънитѣ въ Добруджа заемать послѣднѣ мѣсто по брой, слѣдъ българи турци и

И наистина, той не само разглежда външната
и тревожи ролята на пръв великогосподар на оти-
лото владичество въ Добруджа. Острахът от "бъл-
гарската опасност" ги преследва непрекъснато, и три-
десет и осем години, т. е. владее със изключи-
телни закони, които изключват всяко политическо за-
съвършено управление. Следователно техният усилък
Добруджа не можа да се развие нормално. Колараните
колонисти, вместо да дадат ролята си характер на
българското туземно население, попаднаха, сами под
неговото стопанско, културно и обществено влияние.

[illegible]

*) Dobrodgea în anul veacului al XX-lea Стр. 324 и 325.

(Бюлетинът от 30. VI. 1917 г.)

Западен военен театър:

Група армии на баварския престолонаследник. Слаба артилерийска дейност. Тя се усили само в първоначално мѣста. Следъ обѣдъ една английска рота съпровождана отъ аероплани, павѣзе въ нашитѣ окопи, по биде отбита чрезъ контръ атака. Пощесъ на първоначално пати бидоха отбити неприятелскитѣ разузнавателни части. Нападението при Изеръ и сѣверозападно отъ Сентъ Гентъ не ни дадохъ първоначално белгійци и французи плѣнници.

Група армии на германския престолонаследникъ. Вчера сутринъ, баварскитѣ войски слѣдъ силна артилерийска подготовка, предприеха едно ожесточено разузнавателно настѣпление. Нападающа части проникнаха по една дължина 1200 м. чакъ до заднитѣ французски окопи, отъ гдѣто се завариха съ единъ голѣмъ брой плѣнници. При вечеръ вестфалскитѣ полкове имаха нови успѣхи. Атакующитѣ части навѣзоха въ неприятелскитѣ окопи южно отъ възвишението Ла Бонель. Броя на плѣнниците се увеличава. Французитѣ, които атакуваха двата пати съ голѣми сили при Серпи, бидоха отблъснати. Също и при западния брѣгъ на Мьоза увеличихме придобивитѣ си отъ 28. VI. На източния склонъ отъ височината 304 единъ позненски полкъ шурмува и завладѣ французскитѣ позиции въ 500 м. дължина. Въ едно мѣсто допиратъ се до Бетишуръ на 28 и 29 сѣ плѣнени 825 войника. Неприятелътъ указва голѣмо съпротивление, неговитѣ загуби сѣ значителни, той ги увеличи още по-вече съ напраснитѣ си контра-атаки югоизточно отъ Авокуръ и сръщу югозападния склонъ на височината 304.

Източен военен театър:

Фронтъ на Принцъ-Леополдъ Баварски. По нашитѣ позиции отъ ж. п. линия Льовъ — Броди до височината при Бжезани, рускитѣ насочиха силенъ артилерийски огънь съ цѣлъ за разузнавателна атака и опитване на нашитѣ сили. При Конюхи пощесъ тѣ атакуваха, но бѣха отблъснати въ бѣгство отъ нашия онцожителенъ огънь. Южно и сѣверозападно отъ Лудскъ руската артилерийска дейност се значително засили.

Италиански военен театър. Югоизточно отъ Гьорцъ и въ сектора Пьолъхъ неприятелската артилерийска дейност бѣ оживена. Неприятелскитѣ аероплани хвърлиха бомби въ околотата на Триестъ. При Монте Ортигара до сега сѣ взети 12 оръдия.

Вечерно съобщение. На изтокъ слѣдъ силенъ огънь по Горня Стрина чакъ до западния брѣгъ на Злата Липа последваха руски атаки, които пропаднаха подъ нашия унищожителенъ огънь.

(Бюлетинът за 1 VII 1917 г.)

Западен военен театър:

Група армии на германския престолонаследникъ. Французитѣ се опитаха напрасно да си отнематъ завзетитѣ отъ насъ пространства по хребта Шементъ Де Дамъ и по западния брѣгъ на Мьоза. Източно отъ Серпи неприятелътъ атакува слѣдъ силна артилерийска подготовка окопитѣ които ние завладѣхме южно отъ възвишението Ла Бонель. Всичкитѣ атаки бѣха отбити. Лирскитѣ дружини шурмуваха французскитѣ линии по на изтокъ чакъ до шосето Ай-Расп. Броя на плѣнниците се увеличи на 10 офицери и 650 човѣка. На западния брѣгъ на Мьоза французитѣ се опитаха многократно да ни изхвърлятъ отъ окопитѣ завладѣни отъ насъ по височината 304 и южно отъ нея. Чрезъогънь и ожесточенъ грамаденъ бой бидоха отбѣти.

Източен военен театър:

Принцъ Леополдъ Баварски. Руското правителство не може да устои и уреди частъ отъ войскитѣ си да предприематъ офанзива. Следъ продължителния разрушителенъ огънь по нашитѣ позиции отъ Горня Стрина чакъ до Нарайовка, слѣдъ обѣдъ, последваха силни руски атаки на първотата по единъ фронтъ отъ около 30 в. м. Шурмушитѣ части бидоха принудени

на всѣкъ да се повърнатъ въ бѣгство. Сжщеврѣмено предприетитѣ руски нападения безъ артилерийска подготовка по двѣтѣ страни отъ Бжезани и при Злозги бидоха осуетени отъ нашия огънь.

Македонски фронтъ. По дѣния брѣгъ на р. Вардаръ единъ български прѣдентъ постъ отблъсна атаката на една английска рота при Алчакъ Махла.

Италиански военен театър. При армията на Изонцо патраули отъ унгарскитѣ войски, близо при Фертейба навѣзоха чакъ до втората неприятелска линия, отбиха тамъ двѣ контра атаки и взеха въ плѣнъ 1 офицеръ и 156 човѣка.

Вечерно съобщение. На западъ обикновена боева дейност. Призори е отбита една английска атака. На изтокъ прѣзъ течението на дѣня бѣха предприети нови руски атаки при Конюхи, както и при Злата и Липа.

Мексико прѣдъ война. Споредъ едно съобщение на в. Нью-Йоркъ Хералдъ, парижкото издание, отношението между Мексико и Сѣверо-американскитѣ съединени щати паново сѣ изострило. Президентъ на Мексико Каранца, е забранилъ всѣкакъвъ изпосъ за съединенитѣ щати.

Русия прѣдъ изненади. Споредъ парижкия в. „Танъ“, прѣдседателя на руската дума, Родзянко е замолитъ членовѣта на Думата да не напуштатъ руската столица, понеже прѣдстои извъредни и важни събития. Тоя позивъ изненадва сѣ глашенскитѣ кръгове, които започватъ да ставатъ все по-вече и по-вече загрижени.

Гръцки войски на южния фронтъ. На Лондонския в. „Таймсъ“ съобщаватъ отъ Атина, че прѣдизначенитѣ за фронта сръщу България гръцки войски, прѣдвидъ несикурното положение въ гръцката столица и бунтоветѣ въ Целопонезъ, ще останатъ за сега да охраняватъ Атина. Тия войски щѣли да бѣдатъ засилени съ венизелисти.

За Добруджа

(Писмо отъ окопитѣ при Прислава).

Войната между България и Ромъния започна въ единъ моментъ, когато най-малко я очаквахме. Тя бѣше една изненада за насъ и нашитѣ съюзници, защото колкото лошо мнѣние и да имаме за Ромъния, все още допускахме че у ромънскитѣ държавници, може да заговори съвестъ, че у ръководителитѣ на сѣдинитѣ на ромънския народъ има по-голъ разузмъ и прѣдвидливостъ, която ще ги възпре да влизатъ съ насъ въ кървава разправа. Това не стана, и днесъ, намѣсата на Ромъния въ войната принадлежи на историката, която ще има да произнесе своята присѣда за участието ѝ въ войната.

Българската армия, прѣдизначена да оперира сръщу Ромънскитѣ и съюзнитѣ тѣмъ Руски и Сръбски войски, въ побѣдоносенъ маршъ, всрѣдъ жестоки и люти боеве сломи руско-ромънската съпротива въ Добруджа. Само слѣдъ четирехѣсечно воюване, войскитѣ отъ храбрата трета армия, разгроми шеснадесетъ руски, ромънски и сръбски дивизии, и на краткъ на четвъртия мѣсець отъ започването на военнитѣ дѣйствия, застава на устиата на Дунавъ и Серетъ, отдѣто и днесъ брани, обилно напоената съ български сълзи и кръвъ, Добруджа. Въ своитѣ побѣдоносенъ походъ изъ добруджанскитѣ златоносни полета — отъ Добричъ до Тулча, отъ Дунава до Черно-Море, на всѣкъ кѣдѣто мина, българското войнство, бѣ прѣдметъ на възторжени овации отъ стана на жителитѣ на Добруджа, българскитѣ войници бѣха свидѣтели на радостнитѣ сълзи, които добруджанското население дѣше при посрѣщането имъ. Единъ делиримъ бѣ обзелъ и стареца и юношата, защото всички виждаха да се сбѣда една мечта, дълбока въ душитѣ на редица поколения: освобождението на поробенитѣ бащинъ край.

А Добруджа е български край, вѣтъче българска

земля, която послужи за глѣздо на Аспаруха да формира прѣди вѣкове българската държава. Прѣживѣла кървава история, за която говорятъ множеството намѣтници отъ най-разповидно естество, видѣла тѣмъ много приливи и отливи на маси отъ хора, Добруджа, като че ли бѣ останала неизвѣстна за етнографитѣ. Мнозина въ чужбина, дори и у насъ, бѣха си създали мисълта, че това е една областъ, въ крайния този сѣверо-източенъ кѣтъ на Балканитѣ, безъ своя национална обособеностъ, обречена на плячката на по-силния.

Но види се, когато взема да се чува по-пачесто фразата „принципа на народноститѣ“, ромънската властъ намѣрила за пѣздно, като прѣдхохранителна мѣрка сръщу възможноститѣ на неизвѣстното бъдаще, да прѣдстави Добруджа за областъ населена прѣдимно съ ромъни, като се заловила по-устрѣно за асимилираието на българския елементъ. За цѣлѣта сѣ били измислени пай-разнообразни сръдства и начини, които сѣ били прилагани съ една безпримѣрна ревностъ и съ едно жестокосърдечие, което нѣма равно на себе си. Тия начини и сръдства сѣ били методично засилвани или отслабвани, — съобразно съ вътрѣшното и външно политическо положение на Ромъния, и не му е мѣстото тукъ да ги излагамъ.

При все това, всичкитѣ опити и сръдства за по-ромъничането на Добруджа, за асимилираието на българското население, сѣ останали безрезультатни. Това сѣ го чувствували и самитѣ ромънски държавници; тѣ сѣ долавяли какъ българската рѣчь, която отъ незапомнени врѣмена е господствувала тукъ, колкото и да бѣла гонена, продължавала и да бѣде сжщата господарка на улицата, въ полето, въ църквата, въ училището и дома. Това положение заварихме и ние, побѣдоноситѣ български войски при настѣплението ни тукъ.

Върѣвѣ всички тия жестоки сръдства и начини за асимилираието въ продължение на 40 години; върѣвѣ последнитѣ чудовищни усилия на ромънската властъ, прѣзъ последнитѣ мѣсеци на изтеклата година да завлече на сила отъ себе си по Молдова и Русия колкото се може по-вече българи — жени, маже, старци и дѣца. ние заварихме Добруджа съ нейната българска физиономия: на всѣа стѣна ние виждахме българскитѣ къщи, чувахме българската рѣчь, виждахме българската носия, българскитѣ нрави и обичаи и воровиятъ български духъ, който не е можалъ да бѣде смутенъ отъ прѣживѣнитѣ тѣглита и/маже подъ ромънското робство. А това сгрѣваше душата на българския войникъ, това даваше новъ духъ и нова сила на войника. Защото той виждаше на всѣа стѣна, че проливаната кръвъ изъ Добруджанскитѣ полета, е за роденъ братъ, за освобождението отъ робството на единъ отъ най-хубавитѣ и плодотворни вѣтове на майка България. И съ вѣрата, че по тия полета въ люти и упорити боеве, той върши едно дѣло на правдата, дѣло прѣдопрѣдѣлено му отъ Бога, българскитѣ войници лѣтъ отъ побѣда къмъ побѣда, върхлита отъ слава на слава и достигна гонимитѣ цѣли.

Подвигътъ на нашата трета армия, подчерта още веднѣжъ осветената отъ историката истина, че въ дни на война, прѣвъзможна онзи, който има на страната си правото, че Богъ подкрепя борцитѣ за правдата и свободата — ония, които сѣ вѣра въ душата си, че сѣ творци на едно право дѣло, вървятъ на прѣдъ за да догонятъ и възвѣстятъ мира и правдата на земята.

И днесъ, пий всички съ такава вѣра въ себе си стоимъ тукъ вѣренъ стражъ на дѣния брѣгъ на Дунава, на самата руска граница, за да бранимъ Добруджа, която слѣдъ пролѣтата кръвъ на толкова наши другари, ни става все по-мила и по-сѣбна.

Отъ тукъ, отъ устиата на Дунава, съ оръжието въ рака, пий казваме на Добруджанци, на България, на цѣлия воюващъ свѣтъ, Добруджа свърза днесъ за винаги своята сѣдба съ нашитѣ кърви, съ нашата слава съ честта и можнеството на нашето оръжие, съ свещения завѣтъ, който оставаме на бъдащитѣ поколения, на цѣлокупното и пѣдѣлно наше отечество България.

Единъ ефрейторъ

Фениксъ.

ДОБРУДЖА

(ВЪ НЕЙНОТО ИСТОРИЧЕСКО МИНАЛО).

III.

Българитѣ сѣ първия славянски народъ, който слѣдъ разпадането на Римъ, организира старитѣ скитотракийски народи въ трайно държавно устройство, поставено върху началата на съвѣршенната народо-господарствена държава. — Свѣтославовитѣ войни въ Добруджа като проявление на скитски и славянски сепаратизмъ и нато противударъ въ исторически ходъ на политическото прѣвъзможване на славянскитѣ народи. — Добруджа, земя на економически блага. — Прѣслава центъръ на славянскитѣ земи — Мѣстонахождението на старата столица Прѣслава въ Добруджа.

6-о. Българитѣ сѣ явяватъ първия скитотракийски народъ, който слѣдъ разпадането на римското владичество, успѣва да създаде трайно държавно устройство на народо-господарствени начала и да заживѣе самостоятеленъ политически животъ. Това обяснява голѣмото разширение, което българската държава добива въ скитотракийскитѣ земи отъ двата брѣга на Дунава, още отъ първитѣ години на нейното основаване, както и културното ѝ влияние, върху всички други славянски народи и държави, които по-послѣдъ последватъ примѣри на Българитѣ. Скитотракийскитѣ характеръ на новата българска държава и на българския народъ, ако и

често успорванъ, е не по-малко ясенъ и несъмненъ „Мръсенъ скитски народъ“ нарича Никифоръ, българския народъ въ лицето на извъреднитѣ пратеници, които царъ Петръ му праща прѣзъ Х вѣкъ, за да прибератъ дължимата на България данъ. Между това още Херодотъ свидѣтелствува за културата на Скититѣ и наедно съ тѣхнитѣ пороци, той описва тѣхнитѣ качества и добродѣтели, тѣхния битъ, моралъ, обичаи, вѣра и посия, въ които всѣки ще намѣри очевидащо сходство; често пати и пѣлно тождество, съ тия на нашия народъ и въобщо съ ония на славянскитѣ народи.

До като Добруджа се намира подъ римско и византийско владѣние, външнитѣ нахлувания въ нея не прѣставатъ. Настава дори врѣме, прѣзъ което, тя фактически е откъсната отъ империята; въпрѣки силнитѣ крайдунавски укрѣпления. Съ основаването на Аспаруховата държава обаче, въ нея, тѣ вече прѣставатъ, за да продължатъ ония на България, на югъ въ империята; това обстоятелство показва, че вълната и движението на скитотракийскитѣ народи, борящи и воровящи за своето политическо обновление и устройство, се слива съ дѣлото и проникването на Аспаруха въ полуострова. Това дѣло спира съ Свѣтославовитѣ войни. Тия войни, сѣ явяватъ като неочакванъ ударъ на общо славянското дѣло въ полуострова, тѣмъ пѣстивно завършено отъ Българитѣ въ първия периодъ на неговото развитие и тѣмъ фатално свършено отъ Свѣтослава. Душата на политическия сепаратизмъ и на племененъ егоизмъ, въ съчетание на политическото лековѣрие късоголедство и дребнявость, които характеризиратъ историката на скитскитѣ народи, намиратъ своето проявление

и въ тая на нововъзникналитѣ отъ тѣхъ славянски таква.

Свѣтославовата флота изненадва Българитѣ въ Дунавскитѣ устия, отъ гдѣто тѣ не сѣ прѣдвиждали никаква опасностъ. На това се дължи бързия успѣхъ и Свѣтослава и тежкото българско поражение. Българя става жертва на една измѣна, подготвена хитро съ Никифора, който безсиленъ да прѣдприеме война съ Българитѣ на които до тогава е плащалъ данъ, праща Калокира при Свѣтослава за да го склопи на тая измѣна, като ударъ въ тила на българскитѣ войски, есественно насочени на югъ.

Театръ на Свѣтославовитѣ войни става пакъ Добруджа и първия ударъ понася самия градъ Прѣслава. Набързо събрашитѣ за случая войски не успѣватъ да отбѣятъ неочакваното нападение. Петръ разбитъ се оттегля и затваря въ Сидистра, кѣдѣто не слѣдъ дълго умира, а Свѣтославъ става господаръ на цѣла Добруджа, кѣдѣто споредъ Нестора „земя Прѣслава и 80 други градове“.

Отъ тогава, отъ врѣмето на Игоръ — баща на Свѣтослава — Добруджа е била извѣстна като богата и плодородна земя, а горния цитатъ на Нестора, свидѣтелствува за нейното гжсто население. Еничко това наедно съ богатия подкупъ отъ 1500 литри злато послужава да възлече Свѣтослава въ интр. на Никифора и Калокира, и става причина натая сѣдбоносна за България война. Разбита и ужасена отъ Руситѣ, България приеми помощта на сво естествень врагъ отъ югъ, който прогонва Руситѣ, о наедно съ това поробва и България. Така Свѣтославъ поради

Хроника

Министрите Пешев и Динчев в Добруджа. Утрѣт г-р Добрич пристигат министрите П. Пешев и Д-р Динчев. От Добрич г-да министрите прѣдприемат обиколка из Добруджа. Тѣ ще обиколят: Кюстенджа, Меджидие, Черна-Вода, Бабадагъ и други центрове на нашия край.

Археологически находки в Добруджа. Независимо от Аспаруховия укрѣпен лагеръ при Николицелъ, казватъ се старо-български околи, единъ при селото Печеняга, другъ при селото Касанейоу и трети, голѣмия юженъ околъ при Кюстенджа — Кокларенъ.

Особенъ интересъ прѣдставлява старата крѣпостъ Саранасуфъ, послѣдната реставрация на която е била въведена на нашитѣ дѣди. Въ градежа на тая крѣпостъ имаме употребени като строителенъ материалъ стѣпни каменни надписи на старо-грѣцки и латински язици, отъ по-прѣдшни старини и крѣпости на сѣщото мѣсто.

Не далечъ при крѣпостта се намири старинна българска църква.

Старо-български надписи за сега не се указватъ, а при системни разкопки, такива се очакватъ да бъдатъ намирени.

Селянитѣ отъ близкитѣ села, които сѣ работили прѣвзвнали материали при започнатитѣ отъ Ромѣнитѣ разкопки, разказватъ, че нѣколко такива каменни надписи сѣ били намирени; но сѣ били опитожени — опотрошени на парчета.

Така Ромѣнитѣ разбиратъ и служатъ на историческата наука и истина.

Прѣдприети сѣ сондажни разкопки при Руска паша.

Цѣла Добруджа е прошарена съ развалини на градове, строежи и старинни черковици и гробища, отъ които се крие изгасналата висока култура и будна изненостъ на тая областъ.

Нова развѣтка на плѣнници. Австро-унгарското войсково управление е прѣдложило на правителствата на неприятелскитѣ държави за една нова и по-широка взаимна развѣтка на военно-плѣнници, които отъ опрѣдѣленъ срокъ се намиратъ въ плѣнъ. Въ Виена се наѣватъ въ добрия изходъ на това прѣдложение, цѣлѣще да облекчи що годѣ ужаса на сегашната война.

За липовия цвѣтъ. Бабадажкия балканъ е единъ отъ ония редки балкани у насъ, у които липовитѣ дървета изобилствуватъ. Обръщаме вниманието на пасеннието, че липовиятъ цвѣтъ днесъ напълно замѣства въ воюющитѣ държави и е добилъ вече известна роля като артикулъ отъ цѣла необходимостъ. Нека изкажатъ на сѣверна Добруджа не изоставятъ цвѣтъ, а се погрижатъ за неговото прибиране.

Засилване българската служба по Дунава. Австрийското Дунавско параходно дружество за уреждането на войска съобщителна служба по Дунава, е оставило на разположение на новооснованото българско параходно дружество „Дунавъ“ осемъ шлепа. Военното управление посело реморкирането.

Рускитѣ емигранти освободени. Българското правителство, въ разбиране съ съюзникитѣ, се е стгласило освободи и даде пропускъ на находящитѣ се руски емигранти, които въ послѣднитѣ нѣколко години живѣли въ България. Между емигрантитѣ, които ще зайдатъ тия дни отъ София сѣ специаленъ влакъ, е вѣдѣтъ и бившитѣ матрози отъ парахода „Кинизъ отекитъ“, голѣма частъ отъ които се бѣха прѣселили въ Добруджа и които нашиятъ освободителни войски зарка въ Добруджанскитѣ поселища.

Въздушно съобщение Берлинъ — Цариградъ. Въ рманската столица по настоящемъ се обсъжда въ-

проса за уреждането на въздушни съобщения, посредствомъ целосни между Берлинъ и Цариградъ. Едно въздухоплавателно дружество, което ще обгрѣща: Австро-Унгария, Германия, България и Турция, приготвява цѣла мрѣжа отъ съобщителни линии за пѣтици и стоки. Като по-главни станции се прѣдвѣждатъ градоветѣ Виена, Прага, Дрезденъ, Берлинъ, Линцъ, Хамбургъ, Мюнхенъ, Бреславъ, Вѣлградъ, София и Цариградъ.

Курсъ за основни учители и учители. Вслѣдствие недостигътъ на учителския персоналъ за мѣстнитѣ училища въ Стара Добруджа, проектира се единъ подготвителенъ курсъ за основни учители и учители, за всички ония българки и българи, които биха пожелали да постѣпятъ за такива, по които въпрѣвъ образованието си, цѣна и практика на ромѣнски езикъ, нѣматъ нуждната подготовка да прѣподаватъ на български.

Желающитѣ да подадатъ заявленията си съ всички свѣдѣния за образователния си цѣвъ, учителска практика, гражданското си състояние и възраст — до Цѣба на 3-а армия — Училищенъ инспекторатъ.

Въ курсътъ ще бъдатъ допуснати и всички стари български учители и учители, които сѣ прѣподавали въ закрититѣ отъ Ромѣнитѣ, български училища.

За училището въ с. Черна е подарилъ 25 лева младшия подофицеръ отъ 8 интендантска рота Симеонъ Пѣевъ, родомъ отъ с. Крушево — Македония. Сумата е изпратена по принадлежностъ чрезъ Министерството на Просвѣтата и Цѣба на 3-а армия.

За Добруджанцитѣ въ България. Умоляватъ се всички Добруджанци, живущи въ България да си дадатъ адреситѣ въ дирекцията на вѣстника, наедно съ долупоказанитѣ свѣдѣния:

Име прѣзиме, мѣстонахождение и възраст; професия и образование, отъ гдѣ е родомъ, кога се е прѣселилъ и по какви причини; сѣмейно положение: жененъ, нежененъ, има ли дѣца и колко; има ли имоти въ Добруджа; желае ли да се възвѣрне въ Добруджа. Свѣдѣнията трѣбва да бъдатъ писани и подписани саморучно, освѣтъ ако лицето е неграмотно, въ който случай неграмотността да се обобщи, отъ лицето, което дава свѣдѣнията. Свѣдѣнията да дадатъ и всички Добруджанци, които служатъ въ разнитѣ войсковы части, било като военпослужащи и офицери на дѣйствителна служба, било като такива отъ запаса.

Мартиролога на отвлѣченитѣ Добруджанци. Има се нужда списъкитѣ отъ тоя мартирологъ да бъдатъ напълни и точни. Умоляватъ се всички общински власти и роднинитѣ на отвлѣченитѣ, да ги слѣдятъ както се печататъ въ вѣстника и да съобщаватъ въ дирекцията на вѣстника, всички непълноти, опущения и погрѣшно отпечатвания на имената на отвлѣченитѣ, за да се попълнятъ и поправятъ всички непълноти и грѣшки.

Умоляватъ се сѣщо, всички кметове на ония общини, списъкитѣ на отвлѣченитѣ отъ които не сѣ биле дадени или изпратени, да побързатъ съ съставянето на тия списѣци и ги изпратятъ въ дирекцията на вѣстника.

Печатарско мастило. — Една пратка отъ София съ печатарско мастило, прѣдпазначена за военната печатница въ Бабадагъ се е загубила по погрѣшенъ адресъ. Умолява се частта, на която погрѣшно е била изпратена, да я прѣпрати незабавно до военната печатница въ Бабадагъ.

Гърция прѣтисва сношенията си съ съюза. На в. „Танъ“ съобщаватъ отъ Атина: Гръцкото правителство е прѣтиско наставления на грѣцкия пълномощенъ м-ръ въ Швейцария, за по-нататѣшно прѣдаване на пълномощнитѣ министри въ Берлинъ, Виена, София и Цариградъ, чрезъ които се съобщава скѣсането дипломатическитѣ отношения между Гърция, Германия, Австро-Унгария, България и Турция.

мира сега селото Прислава. Отъ разузнаването, което направихме на самото мѣсто се указа, че това село възникна едва къмъ 1850 година. Прѣселеницѣтѣ ромѣни го наричатъ Прислава, а българтѣ — Прѣслава. Така се е наричало то отъ начало, защото самото мѣсто е носело това име, по името на разрушения подъ него градъ.

Чертковъ въ своето съчинение за Свѣтославитѣ войни, въ което цитира писаното отъ Нестора, отъ Кедрина и отъ Левъ Дякона по сѣщия въпросъ, въ объяснителната си бѣлѣжка № 60, страница 189 казва: „Отъ съчинението на Анна Комнена се вижда, че въ България е имало двѣ Прѣслави: Голѣма и Малка. Първата се е намирала до Дунава и е била най-хубавия градъ въ тая страна. Гръцитѣ сѣ я наричали Мегалополисъ; втората или малката, е известна въ нашиятѣ лѣтописи подъ името Перенславецъ, може би за отличие отъ голѣмата Прѣслава. Нашия Перенславецъ се е намиралъ близо до Емскитѣ гори (Емуса) далеко отъ Дунава“.

Самата Анна Комнена казва: „Знаменития градъ Прѣслава лежи край Дунава. Едно врѣме тоя градъ имаше не варварското име, по единско и се наричаше Мегалополисъ. Но отъ врѣмето когато българскитѣ царь Мокеръ и неговитѣ потомци, особено Самуилъ, като юдейски садукеръ бѣ почналъ да напада на западнитѣ владѣния на империята, тоя градъ захвана да се нарича велика Прѣслава“.

Въпрѣки това, господствува мнѣнието, че старата наша столица, ще да е била на мѣстото на Прѣславъ до Шуменъ. Тоя мнѣние при отрицателнитѣ резултати отъ направлениитѣ до сега археологически разкопки въ

Една телеграма отъ Атина отъ 28.VI потвърждава, че грѣцкитѣ дипломатически агенти при централнитѣ сили се повижаватъ; тоа съобщение, обаче не се потвърждава отъ мѣродавно мѣсто въ Берлинъ.

(ар. Хавасъ).

ИВАНЪ Ж. ИВАНОВЪ — БАБАДАГЪ

Настоятелъ на всички български вѣстници и СЛАДЪ

на канцеларска хартия и училищни потреби.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“.

(Продължение отъ брой 3).

Прѣнесени . . . лв. 40,450-10

с. Долна Чамурлия (Тулчанско)

Василь Топаловъ, Милко Керановъ, Георги Топаловъ и Иванъ Дѣнковъ по 200 лв. 800 —
Стойко Узуповъ . . . лв. 150 —

Стойко Керановъ, Стоянъ В. Сърбовъ, Стоянъ Ив. Тонковъ, Стоянъ И. Сърбовъ, Вѣлю Станковъ, Вѣлко Дѣнковъ и Вѣлко Д. Чалѣковъ по 100 лв. 700 —

Гена Донкова Хаджиева 80 лв. и Георги Ст. Митровъ 60 лв. 140 —

Юрданъ Янковъ, Дженко Михайловъ, Йова Стояновъ, Колю Т. Сѣбевъ и Марина К. Сѣбевъ Марина В. Станева по 50 лв. 300 —

Георги Калювъ Джертезановъ, Елена Г. Ст. Митрова и Калина В. Маркова по 40 лв. и Георги В. Топаловъ 30 лв. 150 —

Дженко Димитровъ, Колю Димовъ, Иванъ В. Русевъ, Стоянъ Милковъ Димитровъ, Стойко Тодоровъ, Димитръ Донковъ Хаджиевъ, Атанасъ Марковъ, Георги Юрдановъ Янковъ, Иванъ Илиевъ, Иванъ Тодоровъ, Димитръ Ст. Димитровъ, Гинко Ст. Димовъ, Димитръ Т. Влашковъ, Ки-ро К. Ирица, Георги Димчевъ, Стойко Дженковъ Владевъ, Петръ Т. Влашковъ, Иванъ Матовъ, Цвѣта Ив. Вѣлева, Милко Станковъ, Найдѣнъ Новиковъ, Марина Ст. Г. Иванова, Божидавъ Ив. Червезовъ, Кана Ив. Червезова, Вѣлю Русевъ, Стойко Димитровъ Топаловъ, Мария Николава Минкова, Стана В. Чалѣкова, Юрданъ Огневъ, Мира Илиева Новикова, Атанасъ Ст. Джертезановъ, Марко Яневъ, Сѣба В. Топалова и Курта Иванова по 20 лв. 680 —

Донко С. Димовъ, Стоянъ Димитровъ, Тодоръ Ив. Сърбовъ, Михаилъ В. Михайловъ, и Динко Д. Шкембеджиевъ по 15 лв. и Яна Милкова 14 лв. 89 —

Никола Вѣлковъ, Юрданъ Димитровъ, Райко Ив. Стояновъ, Георги Йорговъ Янковъ, Стоянъ Вѣлковъ, Стоянъ Ив. Стояновъ, Димитръ Пенковъ, Димитръ Ст. Митровъ, Колю Димовъ Чалѣковъ, Петръ Владимировъ, Георги Дѣнковъ Поповъ, Иванъ Георгиевъ Митровъ, Георги Петровъ Серви, Иванъ Славовъ, Стоянъ Д. Дѣнковъ, Тодора В. Влашкова, Марина Г. Ст. Димова, Иванъ Ив. Димитровъ, Гина Ст. Джертезанова, Желя Ат. Маркова, Султана Ст. Милкова и Дѣца Матѣва по 10 лв. 220 —

Димо Кокотовъ, Иванъ Русевъ и Стоянъ Радилковъ по 8 лв., Георги Д. Чалѣковъ 7 лв. Стоянъ М. Петковъ, Тодоръ Славовъ и Вѣлко Милковъ по 6 лв. 49 —

Стоянъ Т. Марковъ, Георги Добревъ, Стоянъ Георгиевъ Топаловъ, Василь Георгиевъ Янковъ, Димо Стояновъ, Денко Ив. Матовъ по 5 лв. 30 —

Слѣдва. Всичко . 43,758-10

посѣщо на Славянитѣ политическо възходство, ала причина да измѣни историческия ходъ на нѣщата въ олуострова, да постави въ окови България да разсаби собственото си господарство, което въ тѣме на вѣнитѣ му въ Добруджа, бива нападнато и газено отъ Печенегитѣ, които по-послѣ проникватъ въ Дунавскитѣ земи и въ самата Добруджа. Напразно мѣка му и българитѣ, му го увѣщаватъ да стонъ въ Левъ и да въ напушта, земята си. Той отговаря: „Не чамамъ азъ въ Киевъ да стонъ, искамъ въ Прѣслава на каза да ида, защото тамъ е центъра на моята земя, защото тамъ се стичатъ всички блага: отъ гърцитѣ то, коприна, чина и овоци; отъ Чехско и Унгария, бобо и коне; отъ Русия кожуси, востѣкъ, медъ и роби“.

Нещастията на народитѣ, често сѣ имали за причина подобни дрецави схѣтки отъ материаленъ характеръ и алчностъ а лични блага. За тѣхъ Свѣтославъ прѣдъизвика на майка си и на своитѣ яри. напуца за втори пътъ Киевъ, за въ Прѣслава. Димиски обаче, въ това врѣме заплашва империя, вслѣдствие на което, Свѣтославъ, остава въ Прѣслава своя пълководецъ Сфенкеля, а самъ той ва и се укрѣпва въ Силистра, където го постига бѣбата на Петра и оудѣто униженъ избѣгва на своитѣ яри. Така безсилнаа спрѣмо България погрѣчена е источна империя, разбива и разсипва и българското царство и Свѣтослава.

7-о. Отъ първоизтритѣ, които сѣ писали за събития, става доста ясно, че столичния градъ на империя въ това врѣме (967—969 г.) е импико Прѣслава на Дунава, върху развалинитѣ на който се на-

тая мѣстностъ, пада. Находянтѣ при Абоа не го ползватъ съ нищо, защото тия находици разриха стария градъ Плисково, който се е намиралъ близо до малка Прѣслава — крѣпостъ, находища се до Емскитѣ гори.

Поводъ на горното погрѣшно мнѣние е дало обстоителството, че въ книгата на Черткова и въ цитиратѣ на Нестора, когато се говори за Прѣслава на Дунава употребява се израза „Перенслави на Дунава“. И понеже самъ Чертковъ казва: „Малка Прѣслава известна въ нашихъ лѣтописяхъ подъ именемъ Перенслава, для отличия можеъ бити отъ великой Прѣслави“, Чертковото „можеъ бити“ се е взело за самата истина и велика Прѣслава става малката Прѣслава, а малката — Велика. Самъ Чертковъ, обаче, въ цитираната по-горѣ объяснителна бѣлѣжка ни казва, че Прѣслава на Дунава е голѣмата Прѣслава, а оная до Балкана е малката, а отъ друга страна въ текста на своята книга, самъ той употребява безразборно името Перенславецъ и за Малката и за Голѣмата Прѣслава, отъ гдѣто слѣдва, че тоя изразъ се дължи на свойството и мекостта въ руския езикъ, да се изразява въ умалителна форма назването на онова, което се иска, да се прѣдстави за хубаво и мило.

Старата наша столица слѣдователно се е намирала въ една отъ най-сѣвернитѣ точки на Добруджа при устията на Дунава и чака отъ вѣкове, въстановленото на Българската властъ, за да възвѣрси изъ нейнитѣ развалини, духа и чувствата на нашиятѣ дѣди.

Мартирологъ

(Списък № 3).

на Българитѣ — Добруджански граждани, които Романитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

с. Сату-Ноу. (Тулчанско)

- 1 Добри Вичевъ 80 г.
- 2 Велико Добревъ Вичевъ
- 3 Кръстина Великова 30 г. съ двѣ дѣца 5 и 3 год.
- 4 Петъръ Илиевъ Плевъ 45 г.
- 5 Георги Кръстевъ 60 г.
- 6 Атанасъ Стойковъ — (вдовецъ) 62 г.
- 7 Стоянъ Георгиевъ Стояновъ 45 г.
- 8 Атанасъ Тодоровъ Яръски 65 г. заедно съ жена му Стефана Атанасова 55 г., снаха му Елена Иванова 30 г., дъщеря му Велика Григорова Соломарова 28 г., внуци отъ снахата: Василъ Ивановъ Атанасовъ 8 г., Санда Иванова Атанасова 4 год. внуци отъ дъщерята: Тодоръ Григоровъ Соломаровъ 5 г. и Димитъръ Григоровъ Солмаровъ 7 г.
- 9 Гергина Енева Филчева 40 г. дъщеря ѝ Параска Енева Филчева 28 г., синъ ѝ Ефтимъ Еневъ Филчевъ 10 г. дъщеря ѝ Мария Енева Филчева 6 г.
- 10 Катерина Матеева Мирчева (вдов.) 65 г., снаха ѝ Гергина Георгиева Матеева 30 г. внуци: Георги Георгиевъ Матеевъ 1 г., Катерина Георгиева Матеева 3 г.
- 11 Филчо Георгиевъ Кръстевъ (вдов.) 82 г., синъ му Георги Филчевъ (вдов.) 47 г., внуци: Стефана Василева 26 г., Анастасия Георгиева Филчева 20 г., Велика Георгиева Филчева 15 г. и Николина Георгиева Филчева 8 г.
- 12 Стефана И. Стефанова 22 г.
- 13 Рада Хартонова 30 г.
- 14 Илия Димитровъ Урумовъ 17 г.
- 15 Райчо Недѣлковъ (вдов.) 81 г., снаха му Марийка Павлакева 35 г. внуци: Георги Павлаковъ 17 г., Иванъ Павлаковъ 13 г., Василъ Павлаковъ 1 год. внука: Иванка Павлакева 3 год. слугиня Иванка Иванова Костантинова 10 г.
- 16 Иванъ Георгиевъ Кондовъ 50 г. жена му Мария Иванова 40 г. дъщеря: Кръстина 20 г., и Тодора 7 г.; синове: Тодоръ 15 г., Александъръ 12 г., и Никола 3 г.
- 17 Мария Митева Петрова Ендева 30 г., дъщеря: Бица 10 г. синове: Костадинъ 6 г. и Василъ 2 г.
- 18 Юрдана Великова Филчева 34 г.; дъщеря Стефана 10 г. и Параскева 8 г.; синъ: Петъръ 4 год.
- 19 Матлина Иванова Гочова 36 г. синове: Тодоръ 15 г., Василъ 12 г.; дъщеря: (името ѝ не се знае) на 4 и 2 год.

с. Алифакъ (Тулчанско)

- 1 Георги П. Костовъ 52 г.
- 2 Димо В. Алексиевъ 48 г.
- 3 Петъръ Василевъ 68 г.
- 4 Драгне Енчевъ 56 г.

с. Гречъ (Тулчанско)

- 1 Атанасъ Тодоровъ (вдов.) 73 г.
- 2 Василъ Топчевъ 50 г.
- 3 Марко Ганевъ 46 г.
- 4 Митю Ивановъ 56 г.
- 5 Димитъръ М. Петковъ (вдов.) 45 г.
- 6 Мария Радуювъ Желъзовъ 43 г.
- 7 Злати Недѣлковъ 60 г.
- 8 Иванъ Илиевъ 35 г. жена му Флора Иванова 25 г. дъщеря: имената ѝ не се знае, синъ му тоже името не се знае 3 г.

с. Канлъ-Буджакъ (Тулч.)

- 1 Митку И. Милошевъ 50 г.
- 2 Иванъ Тудорановъ 50 г.
- 3 Юрданъ Тудорановъ 53 г.
- 4 Петъръ Стояновъ 50 г.
- 5 Диму Стояновъ 49 г.
- 6 Петъръ Стойковъ 42 г.
- 7 Георги Гановъ 50 г.
- 8 Илия Добревъ 46 г.
- 9 Иванъ Еневъ 60 г.
- 10 Георги Добревъ 58 г.
- 11 Милку Димитровъ 18 г.
- 12 Милку Тодоровъ 17 г.
- 13 Добри Мотеновъ 16 г.
- 14 Георги Пошковъ 19 г.
- 15 Добри Йорговъ 19 г.
- 16 Тоню Тончиновъ 58 г.
- 17 Георги Тончиновъ 48 г.
- 18 Господинъ Тончиновъ 65 г.
- 19 Михалъ Колювъ 65 г.
- 20 Митку Господиновъ 48 г.

с. Конгасъ (Тулчанско)

- 1 Коста Манолошки
- 2 Георги Кара-Димовъ
- 3 Трифонъ Иремиевъ
- 4 Иванъ Димановъ
- 5 Колю Узунъ
- 6 Жечо Тодоровъ
- 7 Стоянъ Трифоновъ
- 8 Димитъръ Тодоровъ
- 9 Желю Добревъ
- 10 Иванъ Йовчевъ
- 11 Стоянъ Димовъ
- 12 Иванъ Вълчевъ
- 13 Георги Златевъ
- 14 Петъръ Калънъзовъ
- 15 Иванъ Стояновъ
- 16 Колю Рачевъ

с. Ески-Баба (Тулчанско)

- 1 Пантелимонъ Диковъ 65 г.
- 2 Колю Вълковъ 65 г.
- 3 Момю Христовъ 65 г.
- 4 Атанасъ Колевъ 60 г.
- 5 Ганчо Колевъ 65 г.
- 6 Василъ Ганевъ 68 г.
- 7 „ Георгиевъ 45 г.
- 8 Симеонъ Янаковъ 47 г.
- 9 Иванъ Момчевъ 48 г.
- 10 Велико Калчевъ 55 г.
- 11 Николай Стефановъ 38 г.
- 12 Господинъ Тодоровъ 46 г.
- 13 Стоянъ Костадиновъ
- 14 Петко Калчевъ 46 г.
- 15 Атанасъ Господиновъ 47 г.
- 16 Минко Колевъ 58 г.
- 17 Симеонъ Кръстевъ 45 г.

с. Тестемелъ (Тулчанско)

- 1 Константинъ Милчевъ 50 г.
- 2 Димитъръ „ 48 г.
- 3 Иванъ Георгиевъ 46 г.
- 4 „ Ангеловъ 46 г.
- 5 Ив. Колчевъ (Путурлѣята) 50 г.

с. Саранж-суфъ (Тулчанско)

- 1 Катинъ Парушевъ 37 г.
- 2 Колю Д. Колю 47 г.
- 3 Колю Симеоновъ 46 г.
- 4 Димитъръ Паскалевъ 58 г.
- 5 „ Колевъ 33 г.
- 6 Георги Стоевъ 47 г.
- 7 Иванъ Колевъ 47 г.
- 9 Юрданъ Симеоновъ 45 г.
- 10 Недю Колевъ 53 г.
- 11 Паскаль Василчевъ 65 г.
- 12 Парушъ П. Тоневъ 48 г.
- 13 Парушъ Тоневъ 24 г.
- 14 Ранчу Стоевъ 45 г.
- 15 Велико Филчевъ 47 г.
- 16 Слави Василчевъ 43 г.
- 17 Тодоръ Димитровъ 50 г.

с. Камберъ (Тулчанско)

- 1 Иванъ Стамовъ 60 г.
- 2 Михалъ Атанасовъ 65 г.
- 3 Иванъ Атанасовъ 62 г.
- 4 „ Г. Яневъ 55 г.
- 5 Георги Р. Яневъ 50 г.
- 6 Димо Недовъ 60 г.
- 7 Иванъ Милановъ 58 г.
- 8 Митко Пеневъ 66 г.
- 9 Стоянъ Пийчевъ 60 г.
- 10 Владимиръ Генргевъ 48 г.
- 11 Атанасъ Ивановъ 70 г.
- 12 Костадинъ Стояновъ 53 г.
- 13 Стефанъ Стояновъ 48 г.
- 14 Никола Стояновъ 66 г.
- 15 Петко Илиевъ 48 г.
- 16 Георги Ив. Далакмановъ 35 г.
- 17 Енчо Георгиевъ 68 г.
- 18 Митю Тоневъ 46 г.
- 19 Стоянъ Димитровъ 34 г.

с. Зибилъ (Тулчанско)

- 1 Господинъ Вълковъ 75 г.
- 2 Атанасъ Николовъ 60 г.
- 3 Коста Сивковъ 60 г.
- 4 Атанасъ Георги Филевъ 65 г.
- 5 Илия Атанасъ Игнатовъ 42 г.
- 6 Тодоръ Радевъ 65 г.
- 7 Димитъръ Щеревъ 70 г.
- 8 Иванъ Ниневъ 40 г.
- 9 Константинъ Великовъ 58 г.
- 10 Желю Н. Атанасовъ 60 г.
- 11 Илия Василъ Филевъ 30 г.
- 12 Георги Филчевъ 75 г.
- 13 Иванъ Стефановъ 44 г.

с. Налбантъ (Тулчанско)

- 1 Алекси Стояновъ 70 г.
- 2 Доню Великовъ 56 г.
- 3 Тодоръ Великовъ 45 г.
- 4 Таню Д. Стояновъ 57 г.
- 5 Стоянъ Д. Стояновъ 56 г.
- 6 Тодоръ Ст. Сурдовъ 57 г.
- 7 Василъ Стояновъ 71 г.
- 8 Екимъ Станковъ 70 г.
- 9 Андрей Вашияновъ 57 г.
- 10 Петъръ Кирчевъ 70 г.
- 11 Доню Кирчевъ 80 г.
- 12 Мария Кумановъ 60 г.
- 13 Георги Кумановъ 46 г.
- 14 Дим. Петр. Карагъзовъ 78 г.
- 15 Димитъръ Пановъ 70 г.
- 16 Георги Екимовъ 46 г.
- 17 Константинъ Ангеловъ 45 г.
- 18 Танаъ Ст. Доневъ 52 г.
- 19 Петъръ Джамбазовъ 60 г.
- 20 Георги Георгиевъ 57 г.

с. Тръстеникъ (Тулчанско)

- 1 Еремия Стояновъ 80 г.
- 2 Петко Желевъ 57 г.

с. Горнѣо-Чамурлий (Тулч.)

- 1 Дяко Костовъ Дяковъ 47 г.
- 2 Димитъръ Андрѣевъ Духневъ 52 г.
- 3 Санду Диковъ Митевъ 50 г.
- 4 Димитъръ Михаловъ Пеневъ 53 г.
- 5 Мария Михаловъ Пеневъ 53 г.
- 6 Карчо Х. Диковъ 57 г.
- 7 Василъ Петковъ Тодоровъ 30 г.
- 8 Куртю Василевъ Куртевъ 48 г.
- 9 Иванъ Ивановъ Симеоновъ 46 г.
- 10 Велико Петровъ Миглевъ 46 г.
- 11 Петъръ Димитровъ Кириловъ 59 г.
- 12 Пѣю Костовъ Плевъ 46 г.
- 13 Панчо Ивановъ Дяковъ 56 г.
- 14 Георги Петровъ Деришовъ 66 г.
- 15 Коста Константи. Костовъ 49 г.
- 16 Никола Райчевъ Славовъ 48 г.
- 17 Мария Великовъ Боевъ 48 г.
- 18 Георги Петровъ Миглевъ 61 г.
- 19 Константинъ К. Хиневъ 61 г.
- 20 Василъ Костовъ Дяковъ 46 г.
- 21 Дяко Василевъ Гагаузовъ 58 г.
- 22 Стефанъ Петровъ Калчевъ 59 г.
- 23 Петъръ Констант. Хиневъ 46 г.
- 24 Симеонъ Костовъ Диковъ 46 г.
- 25 Юрданъ Николовъ Язамовъ 28 г.
- 26 Велико В. Казаковъ 46 г.

с. Мору-гьолъ (Тулчанско)

- 1 Тодоръ Юрдановъ 50 г.
- 2 синъ му Якобъ Тодоровъ 18 г.
- 3 Иосифъ Герасимовъ (сакатъ) 50 г.
- 4 Недю Ивановъ 40 г.

с. Акъ-Бунаръ (Тулчанско)

- 1 Ранчо Георгиевъ Чолаковъ

гр. Кюстенджа.

- 1 Тодоръ Ничевъ 60 г.
- 2 Тодоръ Блнчевъ 52 г.
- 3 Христо Пенаковъ 58 г.
- 4 Юрданъ Николовъ 59 г.
- 5 Атанасъ х. Петровъ 38 г.
- 6 Стефанъ Луловъ 55 г.
- 7 Стефанъ Райновъ 61 г.
- 8 Василъ Кировъ 48 г.
- 9 Владимиръ Радевъ 37 г.
- 10 Иванъ Радевъ
- 11 Василъ Колевъ 43 г.
- 12 Петъръ Хр. Карабѣжава 45 г.
- 13 Петъръ С. Петровъ
- 14 Никола Минчевъ
- 15 Ненчо Ненковъ
- 16 Боби Илиевъ 33 г.
- 17 Енчо Юрдановъ 38 г.
- 18 Димитъръ Ионовъ
- 19 Стефанъ Катровъ 47 г.
- 20 Добри Вълчевъ
- 21 Василъ Д. Вълчевъ
- 22 Иванъ Илиевъ 43 г.
- 23 Юрданъ Деневъ 41 г.
- 24 Георги Петковъ
- 25 Иванъ Върбановъ 38 г.
- 26 Константинъ Тодоровъ 49 г.
- 27 Велико Поповъ 44 г.
- 28 Георги Радоевъ 46 г.
- 29 Колю Димитровъ
- 30 Иванчо Перонковъ
- 31 Петъръ Цвѣтковъ
- 32 Петъръ Р. Константиновъ
- 33 Георги Зоковъ 29 г.
- 34 Крумъ Ивановъ
- 35 Ангелъ Илиевъ
- 36 Петъръ Коларовъ
- 37 Петъръ Р. Атанасовъ 38 г.
- 38 Петъръ Жечевъ Напавовъ 59 г.
- 39 Георги Цвѣтковъ

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.